

Bästa seminariedeltagare,

Mauritzbergs slott omnämns i olika historieböcker redan på 1500-talet och har sedan dess haft skiftande öden under en lång rad ägare. Det eldhärjades bland annat av ryska trupper år 1719, för snart 300 år sedan, men byggdes snabbt upp på nytt av greve Claes Ekeblad. Med den ursprungliga exteriören varsamt bevarad är det i dag ett modernt konferens- och golfhotell.

Innan jag övertog slottet 1990 och innan dagens verksamhet påbörjades har slottet sedan 1940-talet varit hushållsskola, semesterhem för Luxors personal och behandlingshem. Att slottet även har varit ett träningsläger för norska soldater under andra världskriget var en nyhet för mig. Det blev jag bekant med för först ett år sedan när det visade sig att pannrummet avslöjade en fascinerad historia som intresserar mig.

Jag har själv vuxit upp med andra världskrigets hårda villkor. Finland utkämpade då två krig mot sin östra storgranne. Minnena av krigsåren har sedan dess hållits vid liv. När jag tog studenten la vi blommor på Hjaltegraven i min hemstad. Så sker fortsatt än idag i hela Finland. Det skiljer Finland från Sverige. Det är först nu under senare år som jag har insett Sveriges särskilda situation under krigsåren, där östra grannlandet var i krig mot Röda Armen. Och Sveriges västra grannland var ockuperat av Nazi-Tyskland. Den situationen skiljer Sverige från de övriga nordiska länderna.

Som slottsägare är det viktigt att man är nyfiken och hörsam kring slottets historia. Även om det är i privat ägo och ett stort fokus ligger på framtiden för att utveckla den kommersiella verksamheten, så har man som slottsägare också ett ansvar att vårda ett kulturarv. Varje ny pusselbit i slottets historia är viktig att lyfta fram och göra offentlig. Man kan äga slottets marker och byggnader, men slottets kulturarv har man bara till låns. Det skall föras vidare till nästa generation av invånare och besökare på Vikbolandet och Mauritzberg.

Därför var det ett enkelt beslut för mig att understödja idén om att sätta upp en norsk minnessten på slottets gräsyta vid sidan av bron. Även om den norska militära verksamheten på Mauritzberg endast var under tre år, vilket är en mycket kort tidsperiod i slottets långa historia, så är de tre åren samtidigt mycket viktiga för Norge under andra världskriget. Minnesstenen är därför inte endast en viktig pusselbit i slottets historia, utan även i den norska och svensk-norska krigshistorien.

Därför är jag mycket glad för att detta seminarium kan hållas idag och att vi högtidligt kan avtacka en minnessten. En pusselbit i flera olika historier.

Varmt välkomna till Mauritzbergs slott!